

CA SĂ AVEM CE ALEGE

argumente pentru o platformă conservatoare

După preluarea guvernării de către USL prin trădare și traseism, nu prin alegeri, ne-am văzut puși în fața unei lovituri de stat. Instituție după instituție (Camera Deputaților, Senat, Avocatul Poporului, Curtea Constituțională) au căzut în câteva zile pradă ofensivei USL, totul culminând cu somarea Curții să se pronunțe în 24 de ore cu privire la presupuse fapte neconstituționale ale Președintelui și, imediat după aceea, cu suspendarea Președintelui Băsescu.

În ciuda fraudelor masive, puciul s-a sfârșit prost pentru USL. Aventurismul politico-infracțional a afectat, în schimb, grav economia și credibilitatea României.

În efortul neîntrerupt de a crea o atmosferă de ură explozivă, agresivitatea și violența de limbaj ale noii puteri și presei sale de propagandă, caracteristice mișcărilor totalitare, fac aproape imposibile astăzi exercitarea pluralismului, desfășurarea normală a vieții politice democratice. Campaniile de ură și linșaj mediatic, chiar dacă nu au reușit să creeze o stare pre-revoluționară, vor avea efecte toxice, de lungă durată, asupra vieții sociale.

Pe de altă parte, niciodată, de la semnarea de către Ion Iliescu a Tratatului cu muribunda URSS, adeziunea României post-'89 la alianța geopolitică occidentală nu a fost pusă atât de radical sub semnul întrebării ca în aceste șase luni de guvernare a alianței dintre PSD și PNL. Simpatiile pro-rusești ale noii puteri, exprimate atât de transparent de Andrei Marga, ostilitatea față aliații și media occidentale (cu accente extreme în cazul lui Crin Antonescu), au mers în acord ca strategie, vocabular și acțiune politică cu linia directivelor la fel de transparente formulate de oficiul guvernului Federației Ruse, Vocea Rusiei.

Societatea românească a reacționat cu calm și măsură în fața acestui asalt, dovezi fiind eșecul propagandei deșănțate care de mai bine de doi ani a instigat la ieșirea în stradă și, mai ales, rezultatul referendumului. În realitate, dincolo de fraudă masivă, în ciuda propagandei și presiunilor asupra cetățenilor, USL nu a reușit să mobilizeze mai mult de o treime din electorat împotriva Președintelui ales. Au fost instituții care au funcționat în fața acestui tăvălug, nelăsându-se intimidare și apărând legea. Au existat inițiative din partea cetățenilor și presei independente ce au amintit de rezistența în fața mineriadelor din '90, '91 și '99. Nu în ultimul rând, reacția SUA și a unor state europene a fost salutară în apărarea de către români a statului de drept.

De atunci, însă, acțiunea USL de subminare a statului de drept nu a încetat. Pare că este dusă în surdină doar pentru că reacția clasei politice și a multora dintre cei care s-au mobilizat în timpul referendumului întârzie să apară. Exemplificăm doar câteva atacuri: lipsa de respect pentru separarea puterilor în stat (propunerea ca procurorii și CSM să dea socoteală în fața Parlamentului), subminarea statului de drept (decizia majorității USL din Senatul al cărui președinte este Crin Antonescu de a nesocoti sentința definitivă și irevocabilă a instanței

supreme privind încetarea mandatului unui parlamentar PNL), controlarea televiziunii și radioului publice prin excluderea oricăror voci independente, cercul tentativei de privatizare a Oltchim, blocarea procesului de cercetare de către firma Chevron a zăcămintelor de gaz de șist, metamorfozarea ICR într-o instituție cu duhoare național-securistă, decapitarea unor instituții care deranjau sistemul de privilegii și complicități precum IICCMER, Arhivele Statului, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare.

USL a și recunoscut că face „*demonstrații de forță*”. Problema este aceea a paraliziei restului clasei politice care nu se identifică cu USL. În fața „*demonstrațiilor de forță*” ale puterii USL, a tentativelor de intimidare a societății, **liderii opoziției au datoria de a formula într-un limbaj adecvat și accesibil ceea ce vede și intuiește toată societatea, de a denunța răul făcut de acest asalt, de a proclama adevărul**, risipind astfel aura magică a unei puterii virtuale construite pe minciună, agresivitate propagandistică și manipulare, nu pe adevăr.

Urgența confruntării răului produs de puterea USL este cu atât mai mare cu cât contextul internațional s-ar putea să nu mai fie întotdeauna favorabil consolidării libertății, statului de drept și orientării pro-occidentale în această parte a lumii, cum a fost din '89 încolo. Așa cum Reagan spunea că libertatea nu este niciodată la mai mult de o generație depărtare de distrugere, nu trebuie să considerăm libertățile de care ne bucurăm în prezent ca pe un dat, nici că ele vor dura și în următorii patru ani fără a fi aparate.

Așadar, liderii politici care nu se identifică cu puterea USL ar trebui să dea glas preocupărilor societății supuse unui tir de manipulare și intimidare.

Un exemplu revoltător de dispreț manifestat față de voința națiunii, deși aceasta era exprimată după toate criteriile legale, este faptul că încă nu s-a trecut la parlamentul unicameral, cu 300 de parlamentari, și nici nu există vreun demers serios în acest sens.

Dacă i-ar asculta pe români, politicienii ar afla că ei nu consideră perimată noțiunea de patriotism, că au respect pentru Biserica, școală, armată, că țin la familie, că si-ar dori ca în țară să se respecte cu strictețe legea (dar mai întâi aceasta trebuie aplicată de către autorități), că și-ar dori mai multă decență, mai mult adevăr și dreptate în spațiul public și un nivel de bunăstare comparabil cu cel al țărilor occidentale. De asemenea, românii nu vor întoarce spre Rusia din închipuirile lui Marga, aderă la modelul occidental, dar nu sunt nicicum atrași de propuneri ca legalizarea căsătoriei homosexualilor, a eutanasiei etc.

Ne-am dori ca în această campanie electorală, desfășurată la șase luni de la dezastrul produs de preluarea puterii de către USL, să dezbaterem propuneri sau acțiuni concrete precum reafirmarea cu tărie a opțiunii pro-atlantice a României, susținerea opțiunii pro-vest a Chișinăului, a

Moldovei și a democrațiilor din fosta URSS amenințate de Kremlin, punerea în discuție a absenței oricărei reacții a guvernului USL (altfel atât de critic cu media și liderii din Vest) față de impertinența oficiosului de la Kremlin a Vocii Rusiei, solidaritate cu Israelul și loialitate față de civilizația din care facem parte și alianța militară care o apără în tensiunile care se acumulează în prezent cu Iranul.

În fața opoziției USL privind explorarea zăcămintelor de gaz de șist, considerăm necesară reafirmarea cu tărie a necesității explorării potențialului acestui zăcămint și a exploatării sale din rațiuni de suveranitate națională și economice clare pentru orice român: diminuarea dependenței față de gazul rusesc și de companiile asociate Kremlinului, ca și un preț scăzut la gaze.

În fața asaltului ideologic al unei minorități leniniste care a ajuns în poziții cheie în guvernul Ponta, considerăm că liderii opoziției trebuie să apere manualele de religie și prezența simbolurilor creștine în spațiul public.

În fața dezastrului produs de statul social și de îndatorarea generațiilor viitoare pentru cheltuieli sociale sau salarii și nu pentru investiții în infrastructură, de ce nu limitarea prin lege a acestui tip de datorie publică și a deficitului bugetar? În loc de avea un stat care funcționează ca administrator al societății, de ce nu am avea unul care să-și asume de fapt cu adevărat rolul pentru care a fost creat - de a apăra drepturile naturale ale cetățenilor? De ce nu un executiv cu doar cinci ministere: apărare, interne, justiție, externe, finanțe? De ce nu privatizarea pensiilor, a medicinei și a învățământului? De ce am refuza aceste asemenea dezbatere? Le putem avea, le putem stabili ca obiective pe termen lung, căci excludem schimbările brutale, caracteristice stângii revoluționare, dar obiective clare pe termen lung, urmărite ferm, cu prudență, tact și compasiune pot și trebuie să fie stabilite.

Orientarea euroatlantică a țării noastre și apartenența ei la Civilizația Occidentală nu sunt sinonime cu abandonarea suveranității naționale în proiectul utopic al Statelor Unite Europene. Europa nu este totuna cu UE. România a intrat în UE ca să-și afirme atașamentul față de valorile europene (cultura europeană bazată pe rădăcinile creștine, statul de drept, libertatea politică și economică). Atunci când instituții ale UE au sprijinit, de exemplu, reforma justiției în România sau au apărat statul de drept amenințat de puciul USL, ele au susținut aceste valori în țara noastră. Pe de altă parte, însă, directivele venite de la birocrăția europeni ne impun tot mai mult modelul de asistanat, ingineria socială și ideologia stângistă împotriva religiei și culturii care au creat civilizația europeană, împotriva libertății.

Considerăm că **este necesară o atitudine euro-realistă. Este o greșeală de neiertat ca, sub pretextul unei agende europene, stindardul patriotismului să fie cedat USL-ului. USL este**

exact contrariul interesului național, „patriotismul” său este o fraudă, politica sa este dezastruoasă pentru România.

Instituțiile fundamentale în arhitectura statului de drept și combaterea corupției - Curtea Constituțională, Parchetul General, Direcția Națională Anticorupție, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție, Agenția Națională de Integritate - au fost supuse de către USL și organele sale de propaganda unui atac susținut, căruia însă aceste instituții i-au rezistat, apărând legea, indiferent de presiunile politice. Lupta împotriva corupției trebuie să continue și trebuie susținută funcționarea justiției și a instituțiilor statului de drept, în același fel pentru toți cetățenii. Trebuie să continue curățarea corpului de judecători și procurori și a instituțiilor care se ocupă de administrarea și apărarea legii de orice interferențe politice, corupție, reflexe ale regimului comunist.

Atât din rațiuni morale, cât și practice, de cea mai stringentă actualitate - apărarea statului de drept de noi atacuri ce i-ar putea amenința supraviețuirea, necesitatea combaterii corupției, a primenirii clasei politice și a altor sectoare ale societății, între care mass-media -, sunt necesare legi concrete pentru decomunizare și lustrare, în continuarea actului asumat în 2006 de condamnare a comunismului de către Președintele Băsescu.

Atât timp cât decomunizarea și lustrarea nu vor fi întreprinse, România va fi în continuare scena unei democrații fraudate, în care, aparent, există pluralism, dar în fapt o anumită grupare de interese politico-economice cu un sprijin masiv, total disproporționat, în structurile administrative și în mass-media, impune un sistem oligarhic-mafiot ce își apără privilegiile construite pe crimă, minciună și jaf în trecutul comunist. Această grupare distorsionează grav viața publică, împiedicând domnia legii și funcționarea normală a instituțiilor și societății, amenințând ordinea de drept și orientarea geopolitică pro-occidentală.

...

România se află în fața unei decizii cruciale în 9 decembrie 2012. Campania electorală se apropie. În acest context am considerat necesar să reunim în platforma care urmează câteva principii ale unui program politic conservator.

Îi mulțumim pentru contribuție și sprijin prietenului nostru Alexandru Hâncu și suntem recunoscători gânditorilor conservatori Olavo de Carvalho și Bronislaw Wildstein.